



## NOTAT

Referat til Folketingets Europaudvalg

16. november 2006

**Rådsmøde (uddannelse, ungdom og kultur) den 13.-14. november**

### KULTUR

#### 1. Revision af direktivet om ”tv uden grænser”

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-spredningsvirksomhed (direktivet om ”tv uden grænser”)

Efter en længere debat kunne formandskabet konstatere, at der var vedtaget en generel indstilling.

Der var på forhånd udpeget 4 punkter af særlig interesse: 1) Udvidelse af anvendelsesområdet, 2) jurisdiktion, 3) produktplacering og 4) reklameregler.

Der var bred enighed om forslaget om udvidelse af anvendelsesområdet, idet formandskabet havde formået at præcisere beskrivelsen af de omfattede on demand tjenester til at være ”tv-lignende” tjenester. Enkelte lande, herunder Tyskland og Frankrig, mente dog, at anvendelsesområdet på den måde var blevet for snævert og derfor ikke fremtidssikret. Kun et enkelt land udtalte sig imod at inddrage on demand tjenester under direktivet.

Jurisdiktionsforslaget viste sig som forventet at være betydelig mere kontroversielt. En række lande, anført af Sverige, ønskede at indføre en mulighed for at modificere senderlandsprincippet i visse tilfælde. Nogle af disse lande endte med at stemme nej til den generelle indstilling, da deres ønsker ikke blev imødekommet.

En anden gruppe lande – herunder Danmark – insisterede tværtimod på, at senderlandsprincippet bliver opretholdt. De fleste af disse lande var indstillet på, at der indføres en ny samarbejdsprocedure med henblik på at løse konflikter medlemslandene imellem.

Der var generel enighed om forslaget om at indføre regulering af produktplacering – dels fordi denne finansieringsform kan tilføre kommercielle tjenesteudbydere flere midler, dels fordi produktplacering allerede forekommer, og forbrugerne derfor er bedre tjent med, at det er reguleret. Enkelte lande, herunder Tyskland, ønskede en stram regulering af produktplacering. Andre lande, herunder Storbritannien, mente, at forslaget var for restriktivt.

Danmark ønskede et direkte forbud mod produktplacering med den begrundelse, at der ikke er tilstrækkelig tillid hos forbrugerne til, at den form for reklame kan reguleres tilstrækkelig effektivt, så seerne bliver klar over, at der er tale om en form for reklame.

På reklameområdet var spændvidden i landenes holdninger stor. Nogle lande, herunder Storbritannien, fandt forslaget for restriktivt – især med hensyn til tilladte afbrydelser af børneprogrammer.

Tyskland ønskede så få reklameregler for on demand tjenester som muligt.

Andre lande, herunder Sverige, Belgien, Polen og Ungarn, mente, at der skulle indføres forbud mod reklameafbrydelser af børneprogrammer.

En række lande var generelt imod forslagene om liberaliseringer og ønskede særlig at bevare den eksisterende regel om, at der maksimalt kan være 3 reklameafbrydelser pr. time i tv-programmer. Danmark delte denne opfattelse og fandt, at den balance, der er i det eksisterende tv-direktiv på reklameområdet, i det store og hele er tilfredsstillende.

Det var på baggrund af den store spændvidde mellem landenes synspunkter, at formandskabet havde valgt at beholde de liberaliseringer, som Kommissionen havde foreslået.

Som forudset stod Danmark alene med modstanden mod forslaget om retten til korte nyhedsindslag.

Tyskland fremførte et ønske om at tilføje et forbud mod propaganda for terroristgrupper eller deres ideologier i den artikel, der handler om, at man ikke må opfordre til had baseret på bl.a. race. Danmark udtrykte sympati for det tyske forslag, men foreslog af hensyn til klarheden, at der anvendtes eksisterende international sprogbrug om forbud mod opfordring til terrorisme, f.eks. fra FN's sikkerhedsråds resolution 1624. Ingen andre medlemslande kommenterede forslaget, og det kom ikke ind i den endelige tekst.

Efter vedtagelsen af den generelle indstilling venter man nu på Europa-Parlamentets udtalelse, som forventes at blive vedtaget den 30. november. Det er oplyst, at Parlamentets indstilling forventes at ligge ret tæt på Rådets netop vedtagne generelle indstilling, så der er udsigt til en afslutning af direktivrevisionen under det kommende tyske formandskab.

## **2. Henstilling om digitalisering og online tilgængeliggørelse af kulturelt materiale og digital bevaring**

Formanden konstaterede efter en kort debat, at rådskonklusioner om digitalisering og online tilgængeliggørelse af kulturelt materiale og digital bevaring var vedtaget.

## **3. Europæisk Kulturhovedstad**

### **a) Rådets afgørelse om Den Europæiske Kulturhovedstad for 2010**

Formanden konstaterede efter en kort debat, at Rådets afgørelse om udpegning af Essen (Tyskland), Pécs (Ungarn) og Istanbul (Tyrkiet) som Europæisk Kulturhovedstad for 2010 var vedtaget.

**b) Rådets afgørelse om udpegning af 2 jurymedlemmer i henhold til fællesskabsaktionen ”Europæisk Kulturhovedstad”**

Formanden konstaterede, at Rådets afgørelse om udpegning af Thomas Angyan (Østrig) og Seppo Kimanen (Finland) som medlemmer af udvælgelsesjuryen for Europæisk Kulturhovedstad for 2011 var vedtaget.

**4. Rådets arbejdsplan for kultur 2005-2006****Kulturens økonomi i Europa**

Med udgangspunkt i resumé af undersøgelsen ”The Economy of Culture in Europe” og spørgsmål fra formandskabet fandt en udveksling af synspunkter sted om kulturens økonomi i Europa. Kommissionen understregede den kulturelle og kreative sektors stadigt større betydning for vækst og beskæftigelse i Europa, men pegede også på behovet for at kortlægge området bedre. Delegationerne udtalte i den forbindelse støtte til at arbejde for udvikling af kulturstatistikker på europæisk niveau, som kunne danne grundlag for nationalt og i Europa at udnytte den kulturelle og kreative sektors potentiale yderligere. Der var fuld opbakning til at arbejde for en anerkendelse af kulturens bidrag til Lissabon-processen; bl.a. ved målsætningen om at sætte emnet på dagsordenen for forårstopmødet i 2007.